

mata paljo lund otsas on. Kui kervade  
 summi hakkab sullama ja mäist orgudesse  
 jooksuma: siis ta jõkke walgub, ja panneb  
 nenda jõe wet ikka ennam paisuma. Ar-  
 wame senna jure weel, et kess-made merre  
 poolt kervadest sadik lulle surwe, enna-  
 miste ühtepuhko pohja tuled puhhuvad,  
 siis same Nilusse upputusdest õige selget  
 arro kätte. Sest pohja tuul aiab ressedat  
 merre tohho ja auro ülle Egiptusse, Abess-  
 sinia mäggede pole, kus ta pilwisse kog-  
 gub. Sest siis ka Abessinia maal, Zürri-  
 päwast Mihkini, saggedaste rängad wih-  
 masaud käiwad, ning ikka ennam wet Ni-  
 lusse jõkke peäle täidawad. Pohja tuul  
 käib ka otsekohhe jõe suu peäle, nenda et  
 jõe weele wastab, ja merrest wet jõkke  
 aiab. Nenda siis summe wessi ja kange  
 wihm ühtepuhko wet peäle liisawad, agga  
 jõe su on pohja tulest otsego ummukse, et  
 wessi ei sa merresse jooksta; ning moistab  
 siis mõtleja innimenne isegi, et sedda up-  
 putust ei woi immeks panna.

Agga et Nilusse jõe upputus Egiptusse  
 maad wiljalisseks õnnistab, se tulleb ta  
 mitmest asjast. Egiptusse Ma on, kuida  
 jo tõldud, isseennest ennainiste üks siggi-  
 matta liiwandm ja heidab ta wäga loun-  
 pole, ning paistab seal pädw nenda ägge-  
 daste, et ta sedda liiwamaad tullipalla-  
 waks kõrwetab. Riwwidki põllo peäl on  
 nenda tullised, et ei woi kät nende külge  
 pista, ja loun tuul lõõskab aiori otse kui  
 ahjo lõhn, et taewas aina punnab ja tead-  
 matta innimest, kes püsti tule wasto jääb  
 seisma, sennasammasse ärratappab. Wih-  
 ma seal ka wägga arwaste saab, monnel  
 aastal ei mitte piiskagi. Arwago nüüd  
 iggamees kuida sennane ütlema kange  
 pallaw maad sutumaks ärrafuimatab, et  
 ta ei jouaks mitte rohho ladwagi aiada,  
 kui ep olleks temmale sedda upputusse kast-  
 mist seätud. Agga otse siis hakkab jõggi  
 lulle kallaste aiama, kui Ma kibbedaste  
 jannotab, ja poud ja pallaw tedda wal-  
 mistanud wet rohkeste ja süggawaste en-